

Sihanuk se pogovarja z Washingtonom preko liskovne konference!

Predsednik Kambodže zahteva jamstvo Amerike, Tajsko in Južnega Vietnama za nevtralnost in nedotakljivost svoje države.

PICH NIL, Kambodža. — Kako nenavadni so odnosi med nami in Kambodžo, priča dogodek, ki se je pripetil časnika-rem v Kambodži. Princ Sihanuk ni hotel sprejeti našega poslanika, ki je akreditiran pri njem, pač pa je povabil na ti-škovno konferenco časnika-rije z očitnim namenom, naj preko svojih listov povedo ameriški vladi, kaj misli o njej.

Sihanuk je skušal naslikati položaj v najbolj temni barvi. Izjavil je, da sta ameriška za-veznika Tajsko in Južni Viet- nam smrtna sovražnika njegove dežele in da Kambodži ne ka-že drugega kot umreti pod u- darcem "obeh smrtnih sovražni- kov" ali pa iskati pomoč drug- je, to je v Peipingu. Ako se A- merika, Tajsko in Južni Viet- nam hočejo pobotati s Kambod- žo, potem morajo najkasneje do konca marca priti na poseb- no konferenco z njim, kjer jim bo Sihanuk stavil sledeče po- goje:

Če bo jamstvo dobil, bo zapri rdečim gverilcem meje

Priznati morajo nevtralnost njegove države. Morajo priznati teritorialno nedotakljivost na zemljevidu, ki mora biti podpi- san od vseh štirih udeležencev sestanka, to je Amerike, Taj- sko, Južnega Vietnama in Kam- bodže. Mednarodna kontrolna komisija, ki sedaj posluje v Laosu, mora postaviti na mejah Kambodže posebne kontrolorje, ki bodo pazili, da rdeči gverilci v Južnem Vietnamu ne dobo dobivali nobene pomoči preko Kambodže. Ako bodo Amerika, Tajsko in Južni Vietnam spre- jeli te pogoje, se bo Sihanuk obvezal, da bo ostal nevtralen, da ne bo dovolil ne prevoza voj- nega materiala ne premikanje komunističnih gverilcev v Juž- ni Vietnam in da ne bo dovolil nobenih vojaških oporišč v no- tranjnosti svoje dežele.

Sihanuk je ob tej priliki zo- pet ponovil grožnje, da se bo v silni obrnil na kitajske komuni- ste za pomoč.

V našem državnem tajnistvu niso predlogov iz Kambodže od- bili, rekli so samo, da so zani- mivi in vpoštevavanja vredni, da pa so obenem še nejasni in da bi bilo dobro, ako bi jih Sihan- nuk podrobneje razložil.

Sihanukova izjava se odliku- je po tem, da je stvarna in da njen avtor ni ponovil tistih do- sedanjih pogojev, ki niso spre- jemljivi za našo administracijo.

— Število konj na svetu je od leta 1928, ko jih je bilo 114 mi- lijonov, padlo do leta 1950 na 76 milijonov.

Vremenski pravi: prerok

Oblačno, vetrovno in mrzlo z naletavanjem snega. Popoldne večinoma sončno. Najvišja tem- peratura 22.

Novi grobovi

Frank Urnkar

V St. Alexis bolnici je pre- minul Frank Urnkar, star 69 let, stanujoč na 3975 E. 71 St. Tu- kaj zapuša soprogo Jennie, roj. Cerar, doma iz vasi Krajno brdo pri Krašnji na Gorenjskem, si- na Franka, hčeri Jean in Fran- ces Tieber, 3 vnuke, sestro Jen- nie Zaubl (v Fontani, Calif.) ter več drugih sorodnikov. Brat Joseph je umrl pred par leti. Po poklica je bil čevljar in je vodil svojo popravljalnico na E. 72 St., potem na E. 200 St. in nazadnje na svojem domu. Ro- jen je bil v Vodicah pri Morav- čah na Gorenjskem, kjer zapu- šča brata Petra in Lojzeta ter več drugih sorodnikov. Tukaj je bival 44 let in je bil član Društva Naprej št. 5 SNPJ. Po- greb bo v sredo ob desetih do- polno iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 6502 St. Clair Ave. na Lakeview pokopališče.

Uršula Tekalec

Po dolgi bolezni je preminu- la Uršula Tekalec, poprej Kos- cak, stara 75 let, stanujoča na 1222 E. 172 St. Soproga Anton je umrl leta 1961. Pokojna je bila mačeha Angelyne Mylen in Josepha ter prijateljica družine Josepha Marzlikar. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8.15 iz Jos. Ze- le in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na pokopališče sv. Pavla.

Frank Smrekar

V Jacksonvillu v Floridi se je pri padcu z drevesa smrtno ponesrečil Frank Smrekar, ki je dolgo živel na E. 78 St. in Union Avenue v Newburgu, kjer je imel gasilinsko postajo. Pogreb bo jutri v Floridi. Po- kojni je zapustil ženo Josephi- no, roj. Novak, sina Franka, hčeri Josephino Kosak, brata Antona v Jolietu, Ill., v starem kraju pa dva brata in eno se- stro. Doma je bil iz Primskove- ga pri Litiji, od koder je prišel v Ameriko pred 57 leti.

Agnes Pierman

V soboto je umrla v Broed- field Manor zavetišču Agnes Pierman, roj. Laurich, z 295 E. 260 St., preje z 1157 E. 71 St., doma v Laščah v Sloveniji, od koder je prišla v Ameriko pred 62 leti. Pokojna je bila članica Društva sv. Vida št. 25 KSKJ. Mož Jakob ji je umrl l. 1955, zapustila pa je sinove Josepha, Jacoba, Franka, Stanleya in Henryja, hčeri Josephino Per- ko in Ann Hopkins, vnuke in pravnuke. Pogreb bo iz Zakraj- škega pogreb. zavoda jutri ob 8.30 v cerkev sv. Vida, kjer bo ob devetih pogreba sv. maša, nato pa na Kalvarijo.

Rubensovo sliko so vrni- li na njeno staro mesto

BRUXELLES, Belg. — Obla- sti so pretekli teden našle ukra- deno sliko Rubensa, cenjeno na okoli milijon dolarjev, v stano- vanju stare matere 19 let stare- ga Andreja Beugniesa, ko je ta zahteval za njo \$17,000 odkup- nine. Slika je bila nepoškodova- na.

Fant je dejal, da se je za vlom v muzej in za krajo svetovno- znane umetnine odločil ob po- slušanju radijskega poročila o kraji dragocenih slik.

Za poljub devet mese- cev v zapor

ADELAIDE, Avstral. — Charles Spencer Cartside, 17 let star delavec, se je peljal v avto s svojim dekletom. Med vožnjo jo je hotel poljubiti, pri- tem pa je povzročil nesrečo, v kateri je bil neki pešec mrtev.

Prihodnji mesec 3 leta Zveze za napredek

Naša diplomacija bo sredi marca obravnavala in pre- cenjevala odnose z Latin- sko Ameriko.

WASHINGTON, D.C. — Zve- za za napredek bo 13. marca stara tri leta. Predsednik John- son bo za to priliko poklical iz Latinske Amerike vse naše po- slanike, da jim na skupni seji razloži svoje poglede na našo politiko v Latinski Ameriki. Pri- tem ne bo zamujal časa, da bi kadil Zvezi in njenim uspehom, ki so zelo pičli, bo rajše povedal svojo sodbo o njej.

Johnson je že takrat, ko je bil podpredsednik, gledal skep- tično ne na idejo, ampak na na- čin, kako jo je hotela Kennedy- jeva administracija uresničiti. Zdelo se mu je, da je v idejo nasutih preveč ciljev, da je fi- nanciranje posameznih načrtov preohlapno, da v Latinski Ame- riki še ni pravega razumevanja za ves načrt. Njegov strah se je uresničil. Svoje obveznosti je dejansko izpolnjevala samo naša dežela, republike Latinske Amerike pa niso hotele misliti na žrtve, ki so se nanje obveza- le tekem raznih pogajanj.

Johnson misli torej dati Zve- zi novo vsebino in tudi novo taktiko in nanjo vezati naše so- delovanje in naše podpore. Na republike Latinske Amerike bo padla odgovornost, ako ne bodo hotele vpoštevati naših predlo- gov, kar bi pomenilo, da bo Zveza zaspala.

Naši poslaniiki bodo takrat imeli priliko, da se seznajajo s stališčem, ki ga ima naše dr- žavno tajništvo do raznih pro- blemov, ki se tičejo Latinske Amerike. Dana jim bo tudi možnost, da pridejo do stikov z Organizacijo ameriških držav, odnosno z njeno upravo.

Ob tej priliki bo imel svojo prvo sejo tudi Medameriški od- bor, ki naj od sedaj naprej vodi Zvezo za napredek. Odbor bo imel tudi priliko, da izve od predsednika Johnsona, kaj mi- sli o Latinski Ameriki, in da se posvetuje z ameriški poslani- ki, kar jih je v Latinski Ame- riki.

Ču-En-laj v Pakistanu

KARACHI, Pak. — Predsednik vlade rdeče Kitajske Ču-En-laj je pretekli terek prišel iz Bur- me, kjer je bil na uradnem obis- ku, na osemndnevni uradni ob- iski in razgovore z vodniki Pa- kistana. Bil je povsod prijatelj- sko sprejet, vendar je časopise ob tej priložnosti poudarilo, da izboljšanje odnosov med rdečo Kitajsko in Pakistanom še ne pomeni, da se hoče Pakistan od- reči svojim starim zvezam in obveznostim.

Pakistan je član SEATO, o- brambne organizacije za jugo- vzhodno Azijo, ki jo vodijo Združene države, in CENTO, o- brambne organizacije, katere naloga je ohraniti obstoječe stan- je v Prednji Aziji.

Ču-En-laj se je tako v Burmi kot v Pakistanu zavezal za skli- canje konference azijskih in afriških držav po zgledu one v Bantungu leta 1956. Predsednik Burme gen. Ne Vin mu je u- deležbo Pakistana obljubil, pred- sednik Pakistana Ayoub Kan pa si je odločil o tem še prihra- nil.

Sodišče je fanta obsodilo na 9 mesecev zapore zaradi nepaz- ljive vožnje.

Oblaženec zagovornik "umorov iz usmiljenja"

LIMBURG, Nem. — Tu se je pretekli teden začela razprava proti dr. Hansu Hefelmannu, edinemu preostalemu obtožencu umora okoli 200,000 umobol- nih in drugih za življenje ne- sposobnih ljudi v Hitlerjevi Nemčiji. Glavni obtoženec dr. Werner Heyde, ki naj bi bil kriv smrti okoli 100,000 takih revežev, se je v ječi obesil, nje- gov pomočnik dr. Friedrich Tiltman, obtožen umora kakih 70,000, pa je napravil samomor s tem, da je skočil iz 8 nadstro- pj visokega poslopja v Koelnu.

Nacisti so bili mnenja, da se za neozdravljive in za življenje nesposobne ne izplača skrbeti, da njihovo življenje "lahko ško- di" rasni čistosti in zdravju ter je zato boljše za nje in za skup- nost, da se jih na miren način spravi s sveta. V okviru take "sladke smrti" (euthanasia) so nacisti pomorili okoli 200,000 svojih lastnih bolnih rojakov.

Dr. Hans Hefelmann je te- kom razprave odločno zanika- val, da bi bil član SS, priznal pa je, da je stopil v nacistično stranko že l. 1931. Pri pomoru neozdravljivih bolnih, umobol- nih in pohabljenih je sodeloval, ker je v načelu odobral "usmrnitev iz usmiljenja".

Delavci v Gvantanamu s Kube pred ložko izhoro

GVANTANAMO. — Uprava vojaškega oporišča na Gvanta- namo je sporočila kubanskim delavcem, ki so tu zaposleni, stanujejo pa zunaj, da se mora- jo preseliti na ozemlje opori- šča, ako hočejo biti še naprej zaposleni. Takih delavcev je o- koli 2,500 in ti stojijo sedaj pred težko odločitvijo, kaj naj napra- vijo. Uprava misli, da večina med njimi ne bo hotela stano- vati stalno v oporišču.

Postopek naše uprave je na- videz krut in brezobziren, toda potreben. Uprava se namreč boji, da bo Castro nekega dne prepovedal delavcem, da bi ho- dili na delo na postojanko, kar bi spravilo našo upravo v veli- ko zadrego. Med delavci je nam- reč dosti takih, ki so postali pravi strokovnjaki v svojem de- lu, ki bi uprava zanje le težko dobila preko noči sposoben na- domestek. Tako bo Castrova zaletelost zopet spravila pri ti- slo delavcev ob kruh. Kar je pri tem dobro, je dejstvo, da se delavci dobro zavedajo, zakaj je nastala taka nevarnost za njihov kruh, in temu primerno zabavljajo na Castra, seveda samo takrat, kadar so na posto- janki in jih ne sliši preveč ro- jakov. Med njimi je namreč tudi dosti Castrovih špijonov.

Policiji na parado, tat pa v banko!

HOUSTON, Tex. — V Hou- stonu so imeli veliko parado v čast živinskemu sejmu, parade se je udeležila tudi mestna po- licija skoraj polnoštevilno. Med tem ko so policijski strumno ko- rakali v paradi, se je dobrih 100 jardov od njih prikazal v glavni banki v Houstonu mla- doletni nemaskiran ropar in zahteval bankovce po 10 in 20 dolarjev.

V par trenutkih je bil v pose- sti nekaj tisoč dolarjev, kajti blagajniki so vedeli, da ne mo- rejo iskati pomoči pri policiji, in takoj izginil med množico, ki je na cesti občudovala parado. Dobili ga seveda do sedaj še niso.

PREDSEDNIK L. JOHNSON SE VRNIL V WASHINGTON

V petek in soboto je bil predsednik L. B. Johnson skupaj s predsednikom Mateosom iz Mehike v Los Angelesu in v Palm Springs v Kalifor- niji, včeraj se je predsednik Johnson vrnil v glavno mesto. Pričakujejo, da bo te dni poslal Kongresu svoj načrt "vojne proti revščini".

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Združenih dr- žav Lyndon B. Johnson je bil v petek, soboto in nedeljo v Kaliforniji, kjer se je v petek sestal s predsednikom Me- hike Adolfom Lopezom Mateosom. V prijateljskem razpo- loženju sta se posvetovala in razpravljala o vseh vpraša- njih, ki zadevajo obe deželi, zlasti o vprašanju mehiških farmarskih delavcev, ki hodijo delat v Združene države, ter o vodi reke Colorado, ki prinaša s svojim tokom v Me- hiko toliko soli, da je za namakanje polj skoraj neuporab- na. Govorila sta tudi o vprašanjih mednarodne politike, kot so Kuba, Panama in obisk predsednika De Gaulle v Me- hiki letošnjo pomlad.

Obisk mehiškega vodnika je bil vodnikom obeh sosednjih dežel priložnost za prijateljsko teševanje vseh medsebojnih vprašanj. Ti obiski so postali skoraj nekaj rednega vsaki dve leti. Od njih ne pričakujejo no- benih velikih odločitev, ampak v glavnem vzdrževanje dobrega sosedstva. Predsednik Mehike je predložil, naj bi Združene države vprašanje Kube spravile pred Združene narode, kar pa Wash- ingtonu ni posebno všeč. Ponu- šil je svoje posredovanje v reše- vanju spora s Panamo, ki naj bi se rešil s kompromisom zado- voljivo za obe strani. Tudi v tem pogledu iz poročila o razgo- vorih ni mogoče sklepati na kaj stvarnega.

Predsednik Johnson se je v nedeljo udeležil s svojo ženo službe božje v episkopalni cer- kvi sv. Pavla v Palm Springs, popoldne pa se je z jet letalom vrnil v Washington.

Pričakujejo, da bo predsednik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Pričakujejo, da bo predse- dnik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Pričakujejo, da bo predse- dnik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Pričakujejo, da bo predse- dnik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Pričakujejo, da bo predse- dnik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Pričakujejo, da bo predse- dnik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Pričakujejo, da bo predse- dnik še ta teden predložil Kongresu načrt svoje "vojne proti revšči- ni" in nemara tudi predlog za pomoč tujini. Pred koncem ted- na mu bo kongres predložil v podpis odobreni načrt za znižanje davkov, delavski tajnik W. Wirtz pa mu je med tem pri- nesel sporočilo, da njegovi na- pori za končanje odpora prista- niškega delavstva proti nakla- danju Rusom prodanega žita v ameriških pristaniščih za odvoz v Rusijo, dokler vlada ne da jamstva, da bo polovico tega ži- ta res prepeljanega v Rusijo v ameriških ladjah, niso uspeli.

Zanzibar pregnal naše in angleške diplomate

WASHINGTON, D.C. — Na- še državno tajništvo ni priznalo nove revolucionarne vlade in "ljudske republike" na Zanzi- baru. Hotelo je ostati solidarno z Anglijo, ki novega režima tu- di ne prizna, dočim so ga že ta- koj priznale komunistične dr- žave. Vse to je zanzibarsko vlado tako razjezilo, da je pregnala o- sobje angleškega poslanstva, obenem pa tudi edinega urad- nika našega poslanstva, ki je bil do sedaj še na otoku.

Zanimivo je, da se je Angli- ja ravno sedaj pripravljala, da prizna novo vlado. Zanzibarski revolucionarji so jo torej malo prehiteli. Morda so jih nahu- skali komunisti, ki imajo v no- vem režimu veliko besedo.

Tako se je sedaj zgodilo prvič v zgodovini angleškega imperi- ja, da je Zanzibar včlanjen v britansko politično skupnost, ni- mah pa svojega diplomatskega zastopstva v Londonu.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Klub upokoencev v Newbur- gu ima v sredo, 26. februarja, ob dveh popoldne sejo v SDD na Prince Avenue. Kdor še ni pristopil, je vabljen, da to stori. Pride naj na sejo in se zglosi pri tajnici.

Pozdravi iz Floride —

John L. in Anna Mihelich po- šiljata pozdrave iz Lauderdale v Floridi. John piše, da se je več rojakov zbralo na prijetno za- bavo na Drenikovem ranču.

Število prebivalstva pada —

Mesto Cleveland je od leta 1960 do letos izgubilo okoli 17,000 prebivalcev in jih ima sedaj le še okoli 858,000, je pa kljub temu še vedno največje mesto v državi Ohio. V zadnjem desetletju se je število prebi- valstva Clevelanda stalno manj- šalo v korist predmestij in mest v ostalem delu okraja Cuyaho- ga. Župan Locher je mnenja, da se je to sedaj ustavilo in da bo število mestnega prebivalstva začelo zopet rasti, ko bo izve- den načrt Erieview in bodo ob- novljeni drugi deli mesta.

Okoli 1,700 gostov —

Večerje na čast kong. M. A. Feighana sinoči v hotelu Cleve- land-Sheraton se je udeležilo okoli 1,700 gostov, med katerimi so bili tudi mestni župan R. S. Lecher, bivši guv. M. DiSalle, sen. S. Young, italijanski konzul v Clevelandu Dr. Vieri in župan Parme J. V. Day. Slavnostni go- vornik je bil sen. McCarthy iz Minnesote. Čisti dobček prired- itve v čast 25-letnice delovanja kong. M. A. Feighana v javnem življenju je bil razdeljen enako med bolnico sv. Družine za ra- pave v Parmi in med National Conference of Christians and Jews.

Senatu se mudi z zakonom o podpiranju far- marjev

WASHINGTON, D.C. — Se- nat bi rad spravil pod streho zakon o podpiranju farmerjev, boji se pa, da bi se postopek lahko zavlekel in prišel v dobo, ko bo v senatu divjala obstruk- cija proti zakonu o civilnih pravicah, ki bi utegnila poko- pati zakon o podpiranju far- marjev. Zato je koncem pre- teklega tedna senatni odbor za kmetijstvo kar na hitro roko izglasoval zakonski načrt, da bi ga mogel še danes spraviti pred senatni plenum in izglasovati do srede tedna.

Predstavniki dom je že iz- glasoval zakon o podpiranju farmerjev, ki gojiijo pavolo, z zakonom o podpiranju cen za pšenico pa še čaka na glasova- nje v senatu. V senatu upajo, da bo predstavniki dom tudi pospešil postopek, kajti načel- nih razlik ni v tem pogledu med obema domovoma. Kakšna bo prava vsebina zakona, se bo vi- delo šele potem, ko bo skupna komisija sestavila dokončno be- sedilo.

O glavnem povodu za tako vnmno na Kapitolu ne govorijo, je pa dobro znan tudi brez go- vorjenih besedi. Smo v voliv- nem letu in nihče se ne sme za- meriti farmarskim volivcem.

Kanada presešla 19 mi- lijonov prebivalcev

OTTAWA, Can. — Po urad- nih podatkih je imela Kanada l. januarja letos 19,102,000 pre- bivalcev, 335,000 ali 1.8% več kot leto prej.

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

Johnson se jezi

Navada je taka, da naša politična javnost pusti vsakega novega predsednika vsaj nekaj mesecev pri miru, da se živi v svoj posel. V tej dobi ga nihče resno ne kritizira, ako res ni pravega povoda za tak nastop. To pravilo velja seveda tudi za sedanjega predsednika Johnsona, le da je postal predsednik v nesrečnem času. Običajno trajajo medeni tedni za vsakega novega predsednika do 6 mesecev, letos pa imamo volitve in zato je ta doba skrajšana kar na polovico in morda še na nekaj manj.

Na to so prvi opozorili nekateri časniki v naši prestolici na svojem stanovanjem sestanku, ki so prišli do zaključka, da bo Johnsonova administracija od sedaj naprej postajala zmeraj bolj predmet kritike. Johnson je na to takoj reagiral, najprej na konferenci, ki jo je imel s predstavniki naših davčnih oblasti, potem na proslavi v St. Louisu. Možno je bil upravičeno nejevoljen, zakaj naj ga javnost gleda še sedaj s kritičnimi očmi.

Morda ima Johnson prav. Vsaj v toliko, da je kritika začela prezgodaj s svojim udejstvovanjem. Johnson je dosegel prve tri mesece vsaj v notranji politiki kar lepe uspehe, ki se z njimi ni mogel pohvaliti noben predsednik po Rooseveltu, najmanj seveda njegov predhodnik. Johnson je takoj ob začetku zadel žebelj na glavo, ko je rekel, da ima prav posebno pri srcu sodelovanje s Kongresom, ki ga je ob tej priliki tudi primerno pohvalil.

Kongres je bil Johnsonove izjave vesel, kajti večni boji z Belo hišo, ki so motili redno administrativno delo pod Kennedyjevim režimom, so mu začeli že presedati. Zato je rad odobraval zakone, ki jih je Johnson zagovarjal. Le par je bilo zakonov, ki jih Kongres ni Johnsonu odobril. Johnson je bil seveda toliko previden, da se radi tega ni razburjal nad Kongresom. Tako so mu ostala odprta vsa vrata na Kapitolu. Posledice te Johnsonove taktike vidimo na dlani. Samo zakon o civilnih pravicah visi še v zraku, vsi drugi važni zakoni so šli skozi Kongres v primeroma kratki dobi par mesecev. Lani ni Kongres v 11 mesecih opravil toliko zakonodajnega dela kot letos v 11 tednih!

Tudi pogled v bližnjo bodočnost ni slab, kolikor pride namreč v poštev domača politika. Johnson se dobro zaveda, da je prevzel ogromno politično dediščino od svojega prednika, ki je ne bo mogel vse obdelati do konca kongresnega zasedanja. Vendar upravičeno upa, da se mu bo posrečilo, da spravi skozi Kongres vsaj proračun in vse nakazilne zakone, povrh pa še nekaj politično važnih zakonov, ki so mu potrebni za volivno kampanjo. Morda se bo tu pa tam vračunal, toda na to mora biti pripravljen vsak politik. Značilno je, da na tem polju celo republikanci ne očitajo Johnsonu posebnih taktičnih napak, čeprav smo v volivnem letu. Seveda pa ne smemo hvaliti dneva pred večerom. Republikanci bodo morali najti nekaj napak na Johnsonu in njegovi administraciji. Če ne drugače, jih bodo privlekli za lase. Kako pa naj drugače dobijo snov za volivno kampanjo?

V drugačnem položaju je Johnson na polju zunanje politike. Tam se mu grmadijo težave in kopičijo neuspehi, kamor pogleda. Nastopil je dediščino, ki je preje ni pravilno ocenil niti on niti naša javnost. Ker je taka ocena manjkala in manjka še danes, zato tudi naša javnost kritizira sedanjost našo zunanjo politiko bolj po čustvu kot po pameti. Ako doživljamo neuspehe, smo krivi sami ravno toliko kot tuje države. Zakaj pa večkrat postavljamo previsoke naloge za našo diplomacijo? Zakaj hočemo doseči kar naenkrat, kar se da doseči le s potrpežljivostjo in čakanjem? Ali je res treba, da se damo hitro pregovoriti in se na hitro roko vtaknemo v vsako stvar, čeprav nismo na njej življenjsko zainteresirani?

Vse preveč smo tudi zaverovani v naše vodstvo svobodnega sveta. Za to vodstvo damo navadno veliko več kot svobodni svet in zanj tudi veliko več žrtvujemo. Ne pomislimo radi, da je za vodstvo potrebno imeti najmanj dva: tistega, ki vodi, in tistega, ki se da voditi. Ali smo res lahko zmeraj verjeli, da svet želi naše vodstvo? Ali niso želje tuje po našem vodstvu bile velikokrat samo prazne besede, govorjene radi lepšega ali pa z namenom, da bi tužina dobila od nas kake koristi?

Zgodi se nam le prevečkrat, da previsoko cenimo pomen posameznih pojavov v mednarodni politiki. Vsako stvar smatramo za važno, če tudi ni. Nimamo dalje tui smisla za stališče naših prijateljev. Mislimo, da imajo oni zmeraj napak, mi pa zmeraj prav. Le preveč redko se postavljamo na stališče, da je na nasprotni strani vse samo črno, na naši pa samo belo. Le prepogosto odrekamo prijateljem pravico, da zagovarjajo svoje stališče prav z istimi dokazi kot mi svoje.

Predsednik Johnson je vse to povedal v svojih izjavah in govorih, seveda ne tako naravnost in tako zgoščeno. Je bil toliko diskreten, da ni valil odgovornosti za se-

danje stanje naše zunanje politike na svoje prednike. Skušal jih je opravičiti in pri tem povedal, kaj on misli o dobri zunanji politiki. Kritiki so pa padli po njem z loparjem, češ, da jim "veže otrobe". Zdi se nam, da je to napačno.

Johnsonovo stališče je bolj pravilno kot stališče kritikov, ki valijo nanj odgovornost za vse, kar sedaj doživljamo na polju mednarodne politike, in nočejo priznati, da mi vsi uživamo samo sadove dosedanje zunanje politike. Seveda pa nima Johnson prav, ako očita kritikom, da niso dosti patrijotični. To zopet ne gre. Patrijotizem in politika nista pojma, ki se krijeta. Čim manj jih spravljamo v zvezo, tem bolje. Le tako bo mogoče v debati, kaj je prav in kaj je napak, najti pravilne metode za popravljanje napak.

BESEDA IZ NARODA

Skozi taborišča preko Argentine v Ameriko

Shelton, Conn. — Lansko leto enkrat sem čital v Ameriški Domovini poročilo rojaka o razmerah v nekem taborišču v Avstriji. Ne spominjam se več, kdo je to opisoval, spomnim pa se, da je bilo iz omenjenega poročila razvidno, kako žalostne razmere so vladale po begunskih taboriščih.

Ker sem bil sam skoraj štiri leta po raznih taboriščih v Avstriji, Italiji in Nemčiji, bi rad opisal svoje taboriščno življenje. Gotovo bo moje poročilo koga zanimalo, posebno tiste, s katerimi smo bili skupaj in smo danes razkropljeni po vsem svetu, da ne vemo drug za drugega.

To moje pisanje se nanaša na begunsko taborišče v Unterjettingu v Zahodni Nemčiji. V drugi polovici meseca avgusta 1948 smo zapustili begunsko taborišče v Pagani v Italiji. Verjetno so še sedaj tam kakih pagani, saj tako je izgledalo. V tem mestu je bilo dosti revščine. Če smo šli zvečer v mesto, smo videli marsikaj. Ulice so bile polne otrok, revno oblečenih in lačnih, pred hišami so se sedele ženske in iskale nekaj po laseh. Mi begunci uši nismo nikoli imeli, ker smo držali čistočo in snago, kar nam ni žal.

Kot omenjeno, smo se 18. avgusta 1948 vkrcali na vlak za v Nemčijo. Še preje smo obšli mestne trgovine in pustili tam vso našo "bogatižo". Kdor je imel denar, si je kupil riž in milo, ker so nam iz Nemčije pisali, da se te dve dobroti tam dobro prodasta. Tako so bile zvečer pred odhodom iz Pagani-ja vse trgovine polne beguncev. Ves naš kapital smo pustili v teh trgovinah, vedoč, da v Nemčiji ne bomo mogli nič kupiti za italijanske lire.

Vozili smo se v živinskih vagonih, kot se za tako gospodo spodobi. Za na pot so nam dali nekaj hrane in eno vedro za vodo. Našo težko prtljago so strpali v poseben vagon, le manjške kovčke smo imeli pri sebi, pa še tisti so nam bili v nadlego.

V času vojne gotovo niso preveč popravljali železniških tirrov, uporabljali pa so jih dosti. Kjer so bile tračnice sklopljene, je bil prazen prostor in tako nas je strašansko treslo. Kovčke smo morali večkrat držati, da nam niso popadali po glavah, posebno tedaj, kadar se je Luka Matija (lokomotiva) splašil in zdrvel kot nor.

Ko smo se peljali za mestom Rimom, smo od daleč videli ostanke Koloseja, v katerem so v starih časih mučili kristjane. Napodili so nanje sestradane leve, ki so jih raztrgali. Sedaj stanujejo ob Koloseju sami reveži in berači.

V Nemčijo smo se vozili preko hribovite in slikovite Tirolske. Vlak je drdral skozi dolge predore, ustavljali smo se le malo. Vozili smo se dva dni in dve noči. Ponoči smo polegali po tleh vagona. Da bi nam bili preskrbeli kake blazine za pod glavo, bi bilo preveč.

Dne 20. avgusta smo prispeli na postajo Herrenberg — Gosposki hrib. Tam so nas že čakali tovornjaki, ki so nas začeli razvažati neznano kam. Ker nas je bilo kakih 500, so nas

večkrat peljali. Mrzlo je tudi že bilo, ker smo prispeli pozno zvečer. Nič nismo videli, kam nas vozijo, ker je bilo že temno. Šele drugi dan smo zvedeli, kje smo. Znašli smo se v gozdu, kjer so imeli Nemci v času vojne svoje barake in v njih skladišča za municijo. Nekaj teh stavb je bilo trdno zidanih, nekaj pa lesenih. Mislim, da je bilo skupno 13 barak, vstevši one zidane stavbe. Kuhinja in pisarna sta bili v posebni stavbi.

Takoj, ko so nas vse zvozili v taborišče, smo morali iti v pisarno, da so nas popisali in poravnali kartoteko. Težko je bilo, ker Nemci niso znali napisati naših imen in krajev, kje je bil kdo rojen. Da je šlo delo bolj hitro od rok, sem jim malo pomagal pri tolmačenju. Bilo je že pozno ponoči, ko je bil popis končan.

Prvo noč ni bilo še nič urrejenega v naših novih stanovanjih. Drugi dan smo dobili postelje in si napravili paravane, tako smo imenovali naše spalne sobe. Tem sobam bi lahko tudi rekli pregrade. Cela baraka je bila razdeljena v večje in manjše prostore, kateri so bili ločeni drug od drugega s platnom. Kdor je bil v taboriščih ve, kako taki paravani izgledajo.

Vsaka nastamba si je morala izbrati sobnega starešino, kateri je naredil listo in jo oddal v pisarno. Moja žena, hčerka in jaz smo stanovali v stavbi št. 2. Vsaka nastamba je imela dva oddelka. V našem oddelku je bilo osem družin, samo tri družine z otroci, ostali niso imeli otrok. Pri družinah so stanovali tudi dekleta, v našem oddelku sta bili dve, ena Poljakinja in ena Čehinja. Imeli smo tudi eno staro teto Ano, kateri je bilo vedno žal, da se ni poročila, ko je bila mlada, ker je bila tako sama in ni imela nikogar, ki bi bil za njo skrbel na stara leta.

V drugem oddelku naše nastambe je bilo tudi par družin, med njimi družina Delić. Vsako jutro smo sobni starešine morali iti v pisarno in tam poročati število ljudi v nastambi kot tudi one, ki so bili odsotni. Te se je v pisarno so včasih trajale po eno uro. Komandant taborišča je bil mlad uradnik, pisal se je Hans Ham. Bil je zelo bled fant, pokazal pa se je zelo naklonjenega beguncem. Nenadno je bil odpuščen. Mi nismo točno vedeli zakaj. Naprosil nas je, da bi pobirali podpise, da bi prišel nazaj na položaj, kar smo tudi storili. Naše prizadevanje ni bilo zaman. Nekega dne se Hans zopet pojavil v pisarno, samo da ni imel več v rokah suknjo in škarje, kot po domače pravimo. Poleg Hansa je bil v pisarni komisar, Hansu pa so vsak mesec odščitili nekaj od plače, dokler ni bil primanjkljaj krit. Huda reč, da vedno manjka, med tem ko ni nikdar preveč.

V nastambi je imel vsak dan eden čast biti sobni pometać. V stanovanju je bilo vedno pometeno in čisto. V kolikor niso pospravili pometaći, je pa to vedno storila dobra stara Ana.

V našem oddelku je bilo deset raznih narodnosti, cel Bahijlon: ena Turkinja, ena Francozinja in dva Rusa, mož in žena, če jim je bilo verjeti. Ko sem

sestavljal listo, sem videl, da sta imela mož in žena vsak drugačen priimek. Človek nikoli ne ve.

Vsak teden smo starešine morali napraviti dve listi, včasih tudi tri. Vsak teden smo dobili milo in eno marko in pol. Vsak se je moral podpisati, da je to res dobil.

Kako smo se hranili? Vsak dan smo jedli krompir in malo omake, za zajtrk pa smo dobili malo masla in mleko. Ob nedeljah je bilo boljše, tedaj smo dobili tudi malo mesa.

V bližini taborišča je bila vas Unterjettingen, kamor smo šli včasih v trgovino. Tam je bila ena sama ženska in kar ni bilo na karte, smo lahko kupili.

Na drugi strani taborišča je bila vas Metzingen, kamor smo tudi zahajali. Ljudje so bili protestantske vere. Spominjam se, da smo imeli enkrat v luteranski cerkvi mašo, ker ni bilo katoliške v bližini. Nam se je zdela ta cerkev kot kako gledališče, brez svetnikov, le neke številke so bile po zidu.

Zimo leta 1948 smo kar dobro prestali. V vsaki baraki smo imeli peč, poleg katere so bile klopi. Dnevno smo dobili po eno vedro premoga. Zvečer smo se greli ob peči in obujali spomine preteklih dni.

Pomlad nam je prinesla novo nado. Bilo je zelo prijetno, v gozdu lep, čist zrak. Večkrat je priskakljala do barak kaka srna. Strogo prepovedano je bilo loviti divjačino, tudi drv ni smo smeli sekati. V gozdu so bile velike in debele smreke. Približno uro hoda preko gozda je bil prijazen trg Nagold, ves obdan s hribočki in gozdom. Tu je bilo tudi letovišče. Gozd se imenuje Schwarzwald (Črni gozd), ki se razteza vse do Švice. Nagold je spadal takrat pod francosko cono in smo morali imeti dovoljenje za prehod meje, katero so stražili Francozi. Pozneje so stražo uklinili in je bil prehod prost.

V taborišču je bila tudi mala mizarska delavnica. Imel sem srečo, da sem bil v njej nameščen za mojstra. Bili smo štirje nameščenci, jaz, Anton Molk, ki se menda nahaja v ZDA, žal ne vem za njegov naslov, daljen Anton Rupnik, ki je v Argentini, in Andrej Copic, ki je tudi v Argentini. Ko sem bil tam, sem Antona Rupnika obiskal. Delo v delavnici ni bilo težko, plača po eno marko na dan. Tako sem imel dve marki, ena marka je bila plača za sobne starešine.

Anton Molk je bil zelo priden in skromen. Ko je včasih dobil kak dolar od strica iz Amerike, ga je poslal ženi in še kak paket zraven. Zelo so mu ugajali avti, katere so Nemci pustili, seveda so motorje uničili, ko so morali zapustiti gozd. Ker je Molk vedno nekaj delal, je nekoč privlekel en avto do delavnice in rezal pločevino in drugo od drugih avtov. Iz Italije je prinesel malo vrečico, polno pešk od rožičev, iz katerih je delal molke. Molk je torej delal molke ponoči v baraki. To ni bilo prav inženirju Todoroviću, ki je bil po rodu Črnogorec. Ta je spal poleg delavnice, le lesena pregraja je ločila njegov "hotel" od delavnice. Neko jutro pride inž. Todorović v delavnico. "Dobro jutro, g. Zele, Vaš Molk celo noč nešto vrta i sušlja, da ne morem spati. Mora puno, da zaradi!" Molk je skočil proti njemu in začel kričati. Kaj zaslužiš, kako marko, to je vse! Rezultat tega konflikt je bil, da je moral Molk takoj iz delavnice v barako št. 3, brez 14-dnevne odpovedi, kakor se spodobi. Molk je bil ves obupan. Tako rad je spal v delavnici, kjer je bil sam svoj gospodar, na peči si je lahko skuhal kaj za približek, ponoči je izdeloval molke, kar v baraki ni mogel. Zelo je bil vesel, ko sem ga potolažil, da bom govoril s komandantom taborišča, če bi se dalo kaj ukreniti, da bi Molk prišel nazaj. Res sem šel

takoj naslednji dan h komandantu in mu rekel, da Molk nujno potrebujemo v baraki, ker nam čuva orodje in druge reči, ker je delavnica na samem in nam ponoči lahko vse odnese. Komandant je malo pomislil pa rekel: "Dobro, Molk lahko pride nazaj v delavnico stanovati, samo molkov ponoči ne sme več delati." Zadeva je bila torej ugodno rešena v veliko veselje Molka.

Pa ko je minila ena težava za uboga Molk, je že prišla druga. Ko pridem neko jutro v delavnico, mi Molk ves obupan pravi: "Veste, Zele, kaj so mi hu... sinoči napravili. Ko sem zakuril peč, v katero sem nabasal oblanice in suhih drv, je planil dim in ogenj skoraj do postelje ki je bila prav blizu peči. Takoj sem si mislil, da mora biti nekaj narobe z dimnikom. Šel sem pogledat ven na streho in videl, da je dimnik zamašen z eno raztrgano vrečo. Nobene lestve nisem imel, da bi bil zlezal na streho, v delavnici pa se je kadilo, kakor v peku. Naposled se mi je le posrečilo priti na streho in odmašiti dimnik." Tako je pripovedoval nesrečni Molk. Če bi bil on vedel, kdo mu je to napravil, bi se mu v tistem trenutku slabo godilo. Ko je Molk pozneje zvedel za krivca, se mu je jeza že ohladila. Dobro, da Molk ni izgubil prisotnosti duha, ker bi bila baraka lahko zgorela, kot je ona v Senegaliji v Italiji.

Včasih sva šla s Tonetom Molkom v Nagold. Imel je veliko veselja do orodja in je vedno rad kaj kupil, jaz sem pa moral tolmačiti. Enkrat sva šla celo na pivo.

Tone je dobil prvi sponzorja za v Ameriko in se prvi odpeljal iz taborišča. Jaz sem odšel v Argentino. Ko sem bil tam, mi je Tone samo enkrat pisal. Ko sem mu nato že od tukaj pisal na isti naslov, je bilo pismo vrnjeno. Če bi bil Tone naročen na Ameriško Domovino, bi do tega ne prišlo. Potom časopisa izvemo, kje se nahaja ta in oni rojak, nekdanji stari znanec in prijatelj. Če kdo ve, kje je Tone Molk, ga lepo prosim, da mi sporoči na spodnji naslov. Zelo rad bi vedel, kako se ima v Ameriki. Ker je bil vedno zelo priden in delaven, mu gotovo ničesar ne manjka, samo če je zdrav.

Ob koncu tega dopisa prav lepo pozdravljam vse tiste, s katerimi smo bili skupaj v taborišču v Unterjettingenu in ki so sedaj v ZDA. Jaz se nahajam v Bridgeportu s svojo ženo pri najinem sinu in snahi.

Fran Zele,
83 North St.
Shelton, Conn.

Razstava del slovenskih umetnikov iz zamejstva v New Yorku

NEW YORK, N.Y. — Kakor je bil nedavno v A.D. objavljen pravilnik in vabilo za reprezentativno razstavo zamejske umetnosti Slovencev, ki se bo vršila letos spomladi v okvirju svetovne razstave v New Yorku, so priprave že v polnem teku.

Razstava se bo vršila v že znani LOK galeriji pod pokroviteljstvom slovenske župnije Sv. Cirila na Osmi s sodelovanjem umetniškega kluba LOK in sicer bo trajala od 4. do 30. aprila 1964.

Z ozirom na okolnost, da bo napovedana razstava velikopotezno kulturno dejanje, s katerim ima predvsem namen pravilno prikazati kvaliteto raven aktivnih slovenskih umetnikov in jih kot take združeno predstaviti svetovni javnosti v New Yorku, je zadeva, ki je združena s stroški. Odbor, ki razstavo organizira, finančnega bremena sam ne bo zmogel.

Zaradi tega se odbor zaupno obrača z nujnim pozivom na vse Slovence, ki še nekaj dajo na slovensko čast, na slovensko kulturo in ki jim slovenstvo ne-

kaj pomeni, da velikodušno odprejo svoje srce in da odrinejo vsaj skromen denarni prispevek. Vsak, tudi najmanjši dar, bo zelo dobrodošel in hvaležno sprejet.

Ko odbor trka in prosi za skromno podporo vseh Slovencev, želi povdariti dejstvo, da bo to izredno važna in zgodovinsko pomembna stvar. Ni odveč, če omenimo zanimivo okolnost, da se bodo ob tej izredni priliki slovenski umetniki, ki so se v mednarodni javnosti že bolj ali manj uveljavili, prvič medsebojno pomerili in v taki formaciji predstavili tuji javnosti mednarodno.

Zanimivost razstave bo tudi v posebni luči, namreč, kako se slovenska umetnost samostojno ter neodvisno razvija in cvete izven rojstne domovine. To bodo nedvomno živi in prepričljivi dokumenti, kako se naša umetnostna kultura uveljavlja v tujini.

Ponavljamo, zadeva je nujna in važna. Gre za podporo naši kulturi. Imena darovalcev bodo natisnjena v lepo ilustriranem katalogu, ki ga bo vsak darovalec (podpornik) prejel po pošti, ko izide ob pričetku razstave. Prispevki se naj pošiljajo na naslov: LOK Gallery of Contemporary Arts, 62, St. Mark's Place, New York 3, N.Y.

France Gorše, akad. kipar

IZ NAŠIH VRST

Pittsburgh Kansas. — Cenjeno uredništvo! Lepo prosim, če imate na zalogi še kake odise petkove izdaje, v kateri je bila objavljena pesem "Pismo iz nebes". Pošljite mi jih šest ali kolikor jih imate. Za kritje stroškov pošiljam priloženo en dolar.

V Ameriški Domovini je veliko dobrega čtiva, jaz sem z njo zelo zadovoljen. Lepo pozdravljam vse čitatelje, Vam pa veliko uspeha želi

Frank Zitnik

Vancouver, B.C. — Cenjeno uredništvo! Hvala Vam za obvestilo glede naročnine. Tukaj Vam jo pošiljam zopet za eno leto.

Š časopisom smo na splošno zadovoljni, posebno s podlistki in tudi z drugimi novicami. Res pride list včasih bolj pozno do nas, pa vséeno bi sedaj, ko smo se ga navadili, ne mogli biti brez njega. Ne samo mi, tudi naši prijatelji in najbližji sosedje ga radi čitajo. Tudi tukaj v Vancouverju je precej slovenskih ljudi.

Drugače tukaj ni nič posebnega. Zime nimamo prav hude, sneg smo videli celo zimo do sedaj samo enkrat. Nas pa zato dež večkrat pere.

Sprejmite prav lepe pozdrave od

Francke in Antona Zadnik

Winnipeg, Man. — Spoštovana gospa! Prav lepa hvala za opozorilo, da mi bo kmalu potekla naročnina za naš skupni list Ameriška Domovina. Rad jo preberem. Ne le zato, ker je moj prijatelj njen urednik, še bolj zato, ker me obvešča o vsem, kar se dogaja med našimi rojaki širom sveta, zraven pa še v skrajšani obliki podaja dogodke v svetu, tako da je človek lahko na tekočem, tudi če ne bi imel na razpolago dnevnega časopisa svojega kraja in pa radia.

Prav rad pošljem dolžni ček v prepričanju, da nas bo še precej časa toliko zavednih, da bomo list lahko vzdrževali ne le pri življenju, marveč tudi na primerni višini.

Spoštljivo pozdravlja vdani

Rev. Jože Mejač, C.M.

Milwaukee, Wis. — Cenjeno uredništvo A.D. Tukaj prilagam naročnino za list za leto 1964. Priložen dolar je pa za tiskovni sklad. Prosim, da mi prejem naročnine potrdite. Z odličnim spoštovanjem!

Anton Strmšek

Novo življenje

Povest. — Spisal dr. Fr. Detela.

"Za vaš god, milostiva," laskal se je Albin, "pripravljamo nov zbor."

"Vi ste preljubeznivi, gospod Albin. Kaj bi bila šmarjeta brez vas? Kjer ste vi, tam je življenje, tam je kratak čas."

"Da, gosja, jaz sem neizprosno sovražnik dolgega časa, dolgih obrazov, dolgih pridig in dolgih noči, sploh vseh dolžin in dolgov."

"Kaj pa dolgih las, gospod Albin?"

"Dolgih las pa ne, ker mi prijetno naznanjajo kratke misli, namreč kratkočasne misli."

"Torej ljubite nekoliko, gospod Albin, tudi laž, ker ima kratke noge. — Toda Bog vas živi!" In trčila sta in pogledala se spozumno kakor stara prijateljca, ki si sementertja malo ponagajati iz ljubezni.

Cilo in ljube je odkorakalo potem pevsko društvo z baš zadostno razdraženimi grli v županovo gostilno.

VIII.

Drugega dne se je z imenitnim kosilom praznoval županov god, da so lahko potem poudarjale novine, kako priljubljen in obče čislani mož da je. V gosposki sobici je sedel gospod nadučitelj, prišla je bila z gospo majorko ena učiteljica in poleg njih sta sedela Stanko in Ema. Zabaval je družbo gospod Albin, ki se je smelo klanjal zdaj gospe majorki in nagajal nadučitelju, zdaj učiteljici in jezil majorko. V prvi sobi pa so sedeli gospodarji, med njimi Zgur Blaž in govorili resno in bahato. Župan je prisedel zdaj tu zdaj tam in govoril redko in važno, kakor se spodobi slavljencu. Prišel je h gosposki mizi in napil mu je nadučitelj kot vzor-županu, ki drži red v občini kakor v dobri šoli.

Župan je pobobnal po mizi in menil, da v občini to ne gre tako gladko kakor v šoli, da je moral v začetku pokazati zobe, tega tožiti, onega kaznovati, tretjega raztrgati po novinah, dokler se ni v red spravila občina.

"Red je temelj vzgoji in pouku," je dejal nadučitelj; "red vzgaja značaj, in značaj vzgajati je namen šoli."

"Lep namen!" smejal se je Albin. "Kaj pa je značaj? Ovir napredku in napredovanju. Hvala značajev je samo mladinskim spisom hvaležna snov. Z značajem se ne pride nikamor. Le vprašajte naše uradnike. Kdor se vedno suče v istem zagrajenem prostoru, ki ga imenujemo značaj, hodi, a ne pride naprej kakor osel, ki v kolesu vodo žaga."

"A s tem," dejala je majorka, "vrši vendar svoje delo in izpolnjuje svoj namen."

"Gotovo, če je kdo osel." "Jaz imam pa rad značaje," dejal je Adolf, šel v prvo sobo in napil Zgurju. "Ti Blaž, ti si značajen mož. Ti moliš, jaz pa kolnem, a sva si vendar prijateljca, in kakor potegneva, imava svoje tri, edino prava politika."

"Kaj pa je to pravzaprav, politika?" "Politika?" razlagal je Adolf. "Če ti, Blaž, obljubiš, kadar te Frtin napaja, da boš njega volil za župana, in kadar te napajam jaz, da boš volil mene, in če voliš na vse zadnje samega sebe, je to politika."

"Torej sleparstvo," je dejal Blaž. "Če se odkrije in ponesreči, pač," je dejal Adolf. "Če se pa ponesreči, se imenuje takšna politika uporaba duševne premoči."

Važnejši pogovori so se pletli v sosednji sobi.

"Gospoda, jaz imam imenitno misel," je dejal Albin.

"Ah, to je lepo!" je dejala majorka.

"Na dan ž njo!" nadučitelj.

"Dolgo se že ni ustanovilo nobeno novo društvo v naši vasi. Mi dremujemo in nazadujemo, svet pa hiti naprej. Ali poznate, gospoda, tamburo?"

Vsi so pritrdili.

"Tambura je imeniten instrument, instrument bodočnosti, ki bo izpodrinil gosli in bas. Ustanovimo tamburaško društvo! Za prvo silo nas je zadosi, kar nas je tukaj."

"Ali sodelujejo tudi gospe in gospodične?" vprašala je majorka.

"Te v prvi vrsti. Na Hrvaškem ni vasi, ki bi ne imela tamburaškega društva, in vse gospe in gospodične so zraven in ilustrovani listi ne prinašajo skoro drugih podob kakor tamburaške zборе. Kakor hitro se ustanovi naše društvo, pokličemo Rovška iz Ljubljane, da nas fotografira vse vkup, in listi se bodo kar trkali za fotografijo. Potem priredimo imenitno veselico, kjer nastopijo "Citre" in tamburaški zbor."

"Prisedite, gospod župan!" vabil je Adolfa, ki je bil zopet vstopil, nadučitelj. "Gospod Albin ustanavlja nova društva. Tamburaško je že ustanovil. Sokolsko društvo bi se pa tudi dalo osnovati. Telovadba je velikega pomena za vse družabno življenje in kako bi bila kmetskim fantom, ki so močni, toda okorni, olajšana vojaška služba, ako bi telovadili. Pouk lahko prevzamem jaz."

"Samo daccarja Dolinarja še manjka zdajle," je pripomnil Stanko; "ta je bil tudi tako vnet za društva in za napredek."

"Tak norec je bil kakor Albin," dejal je Adolf in prebledel; kajti prihitela je v sobo Cenetova Metka, pogledala po vseh kotih, posmejala se in popraševala: "Ali je tukaj gospod Dolinar, gospod Dolinar, moj ženin?" Zagledavši Adolfa pa je zakričala tako čudno, da je groza spreletela goste, in kričaje je stekla iz hiše.

"Čilka, zakaj puščate to noro žensko v hiši!" jezil se je župan in grizel si ustnico. "Koliko sem že pisaril jaz na vse strani, da bi vzeli to ovre v blaznico; a vse zaman. Človek ne ve, čemu je deželna blaznica. Treba bo to škandalozno stvar spraviti v novine."

— Zapojmo! "Mi smo mi, mi smo mi, — Smo iz šmarjete doma."

Zabava se ni hotela več vneti.

Stanko in Ema sta se vzdignila prva.

"Albin, posojilnično knjižico mi prinesi!" dejal je Stanko.

"Zdaj je ne grem iskat; jo boš že dobil."

"Tončka pa nikar ne hodi tožiti!" je dejala Ema. "Naj vzame Lenčiko in naložila ji-ma bova za balo stara dva, da bo mir."

S prijetno zavestjo, da sta jedla in pila zastoj, tsa se vračala Tratenska domov.

"Posojilnične knjižice pa mi le ni dal Albin," premišljeval je Stanko. "Menda mi je vendar pripisal teh 800 goldinarjev, ki sem mu jih bil dal."

(Dalje prihodnje.)

— V običajno domačo kopalno kad gre 45 galonov vode.

FEBRUAR						
Sa	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

KOLENDAR društvenih prireditev

MAREC

1.—Društvo Najsv. Imena fare sv. Vida servira zajtrk, omle-tte in klobase (Pancakes and Sausages) v šolski dvorani od 8. ure zjutraj do 1. ure pop.

1.—Družabni klub Baragovega doma priredi sestanek z zabavo za svoje člane v klubovih prostorih.

1.—Balnearski klub SDD na Waterloo Rd. priredi tekmo-vanje v SDD na Waterloo Rd.

APRIL

5.—Pevski zbor Slovan priredi svoj pomladanski koncert v SDD na Recher Ave. pod vodstvom Franka Vautarja. Začetek ob štirih popoldne.

5.—Prosveta Baragovega doma organizira Slovanski festival v farni dvorani pri Sv. Vidu.

11.—Društvo Danica št. 34 SDZ priredi večerjo in ples v Slovenski delavski dvorani na 10814 Prince Ave. Začetek ob 6. uri.

12.—Pevski zbor JADRAN pada v SDD na Waterloo Rd. svoj koncert. Začetek ob 3.30.

19.—"Glasbena matica" pada v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue pomladanski koncert.

26.—Pevski zbor PLANINA priredi v Slov. nar. domu na Maple Heights koncert. Začetek ob štirih popoldne.

MAJ

3.—Pevski zbor "Triglav" priredi svoj letni koncert in prizor v petju "Rokovnjači v Črnem grabnu" v Sachsenheimu na 7001 Denison Ave. Po koncertu bo domača zabava v Slov. nar. domu na 6818 Denison Avenue.

10.—Slov. šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v avditoriju. Začetek ob treh popoldne.

16.—Društvo slov. protikomunističnih borcev priredi Družabni žrtvam II. svetovne vojne.

17.—Društvo slov. protikomunističnih borcev priredi spominsko romanje k Luški Mariji na Providence Heights.

OKTOBER

10.—Društvo slov. protikomunističnih borcev priredi Družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

1.—Glasbena matica pada v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. jesenski koncert.

15.—Pevski zbor "Jadran" pada koncert v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Začetek ob 3.30 popoldne.

DECEMBER

6.—Pevski zbor Slovan priredi svoj jesenski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

O pogrebu pisatelja Meška

Celovski Naše tednik od 13. t.m. je priobčil pismo Jakoba Sokliča, dekana iz Slovenj Gradca, katero vsebuje poročilo o zadnjih dneh pisatelja Meška kakor tudi o njegovem pogrebu. Pismo je bilo napisano skodolskemu župniku Tomažu Ulbingerju, enemu od najboljših še živih prijateljev rajnega pisatelja. Glasi se:

"Dragi gospod župnik! Hvala Vam, da ste se tako lepo spomnili (S pesmijo. Op. priobčevalca) našega Meška! Zelo nam je žal za njim, a dočakal je visoko starost in bil bolan. Naši

zdravniki so mu pomagali in vsi smo ga radi imeli, a sedaj je prišlo do tromboze radi noge in si hudo trpel, a samo dva dni. V bolnišnico so ga pripeljali petek, v soboto pa je že umrl. V petek sva še mnogo govorila, sem pa videl, da se bliža smrt. Na mrtvaškem odru je ležal en dan v moji hiši in smo mu pri-pravili sijajno slovo iz mesta, s petjem, govori in tisočglavo množico. Skoro na Sele ga je spremljalo mnogo avtov. Po-nili (S pesmijo. Op. priobčevalca) našega Meška! Zelo nam je žal za njim, a dočakal je visoko starost in bil bolan. Naši

zdravniki so mu pomagali in vsi smo ga radi imeli, a sedaj je prišlo do tromboze radi noge in si hudo trpel, a samo dva dni. V bolnišnico so ga pripeljali petek, v soboto pa je že umrl. V petek sva še mnogo govorila, sem pa videl, da se bliža smrt. Na mrtvaškem odru je ležal en dan v moji hiši in smo mu pri-pravili sijajno slovo iz mesta, s petjem, govori in tisočglavo množico. Skoro na Sele ga je spremljalo mnogo avtov. Po-nili (S pesmijo. Op. priobčevalca) našega Meška! Zelo nam je žal za njim, a dočakal je visoko starost in bil bolan. Naši

PRIJAZNI STROJ — Marc Berman v Chicagu je izdelal robota, ki je, kot kaže slika, sposoben prižgati mojstrovemu prijatelju cigareto.

si mogel. — Tako je dočkal. Veliko je napisal, veliko doživel in silno je bil priljubljen. Zelo nas je ganilo, da so tudi koroški duhovniki prišli in govorili na grobu. Meško se je kaj rad spominjal Koroške in tudi o Vas mi je pravil. — Pokopani je na Selah poleg križa. Upam, da mu bomo postavili lep nagrobnik, saj ga je zaslužil."

Langenscheidtov Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar

Tisti, ki smo hodili v srednje šole še v avstroogrskih časih, se kaj dobro spominjamo Langenscheidtovih besednjakov, ki smo jih uporabljali pri latinščini, grščini in drugih tujih jezikih, ker takrat tozadevnih slovenskih besednjakov ni bilo. Nemška založba Langenscheidt je bila znana in je še danes priznana založnica dobrih besednjakov za žive in mrtve, evropske in izvenevropske jezike. Kot razvidimo iz koroških slovenskih listov, je izšel v zadnjem času pri tej založbi "Slovensko-nemški in nemško-slovenski univerzalni slovar". Celovška "Nedelja" je o njem napisala med drugim: "S tem slovarjem v roki bodo lahko (tisti, ki se uče nemščine oz. slovenščine) sledili branju knjig in listov in se tako izpopolnili v znanju jezika."

Še en pripomoček za priučitev slovenščine

Knjigarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu (Viktringer Ring 26) razpolaga danes v zamestvu gotovo z največjo zalogo učnih pripomočkov za priučitev slovenščine. Med drugim imajo tam sedaj tudi "Moechten Sie nicht Slovenisch lernen?" (Ali bi se radi naučili slovenščine?)

Miroslav Ostravsky novi doktor filozofije

Še lani 28. novembra je na filozofski fakulteti univerze v Fribourgu v Švici promoviral za doktorja modroslovja "mag-na cum laude cum applausu" veliki prijatelj Slovencev in posebej še koroških rojakov preč. g. Miroslav Ostravsky. Naslov njegove doktorske naloge se glasi "Protireformacija pri Slovincih pod vidikom socialnih in kulturnih razmer na slovenskem ozemlju". Obsega 450 strani. G. doktor je v tej zvezi preštudiral vse, kar je mogel doseči, tudi ono po švicarskih knjižnicah in arhivih, sploh povsod, koder je kaj zapisanega o življenju Slovencev. S svojo študijo je osvetlil marsikatero doslej še temno stran v naši zgodovini. K uspehu mu prisrčno čestitamo z vročo željo, da bi dosegel v svojem znanstvenem delu še veliko uspehov.

Zdravnik dr. Franc Kolterer umrl

Dne 4. t.m. je po hudi bolezni umrl v Celovcu dr. Franc Kolterer, bivši šef zdravnik zdravilišča Rogaška Slatina, bivši banovinski zdravstveni svetnik, Majstrov borec, član

Narodnega odbora za Slovenijo itd. Pokopan je bil 7. t.m. na mestnem celovškem pokopališču. Politično je pripadal Slovenski demokratični stranki. — Zvesti sin slovenskega naroda in borec za njegovo resnično svobodo naj počiva v božjem miru! Njegovim domačim prisrčno sožalje!

Hladni smrčki in krotke oči

Kadar Anglež omeni "sheep dog", nima v mislih kakršnega koli psa, marveč samo škotskega ovčarja. Če se kaj spozna na pse, ne misli s tem kateregakoli "colleija", marveč tistega iz obmejnih škotskih pokrajin, ker ve, da ni boljšega varuha ovčjih čred, kot je mali "border collie". Psi te vrste zmagojevo skora-raj na vseh ovčarskih tekmah, najdeš jih malone povsod, kjer morajo psi skorajda samostojno varovati velike ovčje črede: v Avstraliji, ZDA, Kanadi in seveda na Škotskem. Tako tesno so povezani z ovci, da so dobili celo ime po eni izmed njihovih pasem, po škotskih "colleyih", ovcah s črno glavo in s črnimi kolobarji na nogah.

V petnajstem stoletju so se z Islanda pripeljani psi te pasme prvič srečali s škotskimi ovci. V dolgi letih so potrpežljivi škotski ovčerejci poplenili tili dobrodušnega in močnega islandca: po ruskih carskih hrtilih je današnji "colleie" podedoval hitrost in lepo glavo, gordonski seter pa mu je dal ne le svilen mehko in dolgo dlako, marveč tudi lastnost, da se uleže pred ovci prav tako krotko, kakor seter z zaprtim gobcem sede pred pernatu divjad, ki jo je izsledil.

Tako je nastal pes, ki na ovčarjev žvižg ali klic prevzame v varstvo ovčjo čredo ter jo samostojno nadzoruje in ščiti tudi po več dni. Pred sto leti je Viktorija, kronana ljubiteljica psov, uvedla škotske ovčarske pse na dvor, s čimer je collie hipoma napredoval do stopnje salonske živali, sposobne za razstvo in tekmo. "Lassie", četveronogi filmski igralec, je pred poldrugim desetletjem napravil škotske ovčarje za modne pse. Če pride določena pasja pasma v modo, utegne biti kaj kmalu "na psu"; rejci mislijo na lepoto in eleganco, namesto da bi izboljševali lastnosti pasme, "uporabnega psa" spreminjajo v luksuzni predmet, ki se lepo podaja k opremi in ureditvi meščanskega stanovanja.

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

Pri "border collieju" (ovčarju iz škotskih obmejnih pokrajin) ni te nevarnosti, kajti mnogo manj je "salonskih" kot pastistih psov te vrste, ki na prostih pašnikih po svetu izpolnjuje naloge, za katere so kot ustvarjeni. Najboljši škotski varuhi ovac se pomerijo vsako leto sredi septembra na tekmoval-nju v Yorku (Vel. Britanija).

NASA upa, da ne bo imela pri teh poletih nobenih tehničnih težav, ki jih ne bi mogla predvidevati že naprej.

Mehiški poslanik prijet zaradi tihotapljenja mamil

NEW YORK, N.Y. — Zvezne oblasti so prijele tu mehiškega poslanika v Boliviji, 55 let starega Salvadorja Pardo-Bollanda in dva druga moža, pri katerih so našli 61 kil mamila heroin v vrednosti 13.5 milijonov dolarjev. Prijem trojice so objavili v času, ko sta se v Los Angelesu sestala predsednik Mehike Adolfo Lopez Mateos in predsednik ZDA L.B. Johnson.

Večji del heroina je bil zasežen v Montrealu v Kanadi, manjši pa na železniški postaji Pennsylvania žel. družbe v New Yorku. Aretacija trojice je bil zaključek treh let trdega dela oblasti Združenih držav, Kanade in Francije.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

MALI OGLASI

Euclid

E. 216 St., blizu Miller Ave., v fari sv. Kristine, zidane ali lesene hiše, ranch in bungalow tipa, prostor za razširjenje zgoraj, dvodružinske, 2 ali 3 spalnice.

Blizu E. 185 St.

Zidana, na pol ranch hiša, 3 spalnice, 1½ kopalnica, Sanitas na stenah, velika jedilnica, klet, v prvovrstnem stanju, garaža za 2 kare, \$21.990.

UPSON REALTY

499 E. 260 St. RE 1

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

Zbišku ni bilo posebno všeč, da gredo v redu. Vedel je iz izkušnje, kako težko je v tem primeru razbiti strnjene Nemce in da se taka gruča zna braniti, umikajoč se in seka-joč kakor merjasec, ki so ga obkolili psi. Zato pa ga je razceselila novica, da niso dlje kakor četrtil milje; iz tega je namreč sklepal, da je oddelek ljudi, ki jih je bil poprej odposlal, že zadel Nemce od zadaj in če jih je pobil, ne izpu-sti žive duše. Za sprednjo stražo, ki je šla pred oddelkom, se ni mnogo brigal; ker jo je pa že od vsega začetka pričakoval, je bil že poprej ukazal svojim žmujdzinom, naj puste stražo pri miru ali pa naj, ako bi ljudje hoteli pregledovati goščavo, tiho po-love vse do zadnjega.

Toda to zadnje naročilo je bilo odveč. Prednja straža je dospela kmalu. Skriti za grmo-vjem blizu ceste so žmujdzini natanko videli vojsčake, kako so se ustavili na ovinku in se začeli med seboj pogovarjati. Poveljnik, krepak rdečebred Nemec, jim je z roko dal zna-menje za molk in začel prisluskovati. Za hip se je zdelo, da okleva, ali naj zajezdi v gozd; ker pa je slišal samo kovanje detlov, je naposled očividno menil, da bi ptiči ne tolkli tako brezskrbno, če bi bil kdo skrit v gozdu; mahnil je torej z roko in odpeljal oddelek dalje. Zbiško je počakal, dokler niso izginili za prihodnjim ovinkom, potem se je tiho pri-

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

CARY, ILL. (VIC). Modern 2 Bed-room Home. On Fox River, East of RAWSON BRIDGE, \$16,500. By owner. L. Filas, R.1, Box 715. Cary, Ill. PH ME 9-4684. (40)

ARLINGTON HTS. — BI-LEVEL 3 Bedrooms, large family room. Thermo windows thruout. Near schools and transportation. Many extras. Upper 20's. By Owner. — CL 5-7427. (38)

Wheeling — Owner \$19,000. 6 year old. 3 bdrm. rec. 70x107, cor. lot, 11x22 fin. rec. rm., w/fireplc. Att. 2 car gar. front dr. 20x22' W/W carpeting, Kenmore washer, dryer, stove. Man. water softener. 2 yrs. Gas ht. forced air. Walk schls. 3 blks. shpng. 816 Fletcher dr. 537-2698. (40)

PALATINE

2 Story colonial. 7 rooms. Brick and Alum. siding. 4 bdrms., 2½ baths, 15x26 lvg. rm., 2 blks. to schools. Landscpd. S/S's. \$29,000. FL 9-0365. (40)

BUSINESS OPPORTUNITY

GROCERY AND LIQUOR

ry Owner. — Money Maker. Well established. Selling on account of other interests. Vicinity of Oak-lawn. — NE 6-1991. (38)

DRY CLEANER—COIN OPERATED 8 machines, Far south. Sell or lease. Needs Owner Operator who can devote full time. Little capital re-quired. Inspect and make offer. — FU 8-1768. (39)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

COOK For Catholic Rectory. Stay. 2408 So. Albany. Phone 521-1808. (42)

blizal prav do ceste na čelu teže oboroženih mož. Med nji-mi so bili Matko, Čeh, dva plemiča iz Lenkavice, trije mladi vitezi izpod Čehanova in nekoliko odličnejših, bolje oboroženih žmujdzkih boljar-jev. Daljše skrivanje že ni bilo več potrebno, ker je Zbiško nameraval, kakor hitro bi se pojavili Nemci, planiti na sredo ceste, skočiti, udariti na-nje in jih razbiti. Ako bi se to posrečilo in bi se skupna bitka izpremenila na več po-sameznih, je bil prepričan, da si bodo žmujdzini že znali po-magati z Nemci.

In zopet je nastal trenutek tišine, ki jo je motil le navadni gozdni šum. Toda kmalu so prišli bojevnikom na ušesa od-vzhodne strani ceste tudi člo-veški glasovi. Spočetka še po-mešani in precej oddaljeni, so se čedalje bolj blizali in bili razločnejši.

Zbiško je nemudoma odpe-ljal svoj oddelek na sredo ce-ste in ga postavil v obliki kli-na. Sam je stal na čelu, nepo-sredno za seboj je imel Matka in Čeha. V naslednji vrsti so stali trije, potem štirje lju-dje. Oboroženi so bili vsi do-bro: manjkalo jim je sicer mogočnih "dreves" ali viteških kopij, ki pa bi jim bila v teh gozdnih pohodih velika ovira; zato pa so imeli v rokah krat-ka in lažja žmujdzka kópja za prvi napad, meče in sekire pri sedlih za borbo od blizu.

Hlava je pazljivo vlekel na ušesa, a potem je zašepetal Matku:

"Pojejo, da bi jih vrág!..."

"Toda čudno se mi zdi, da se pred nami zapira gozd in da jih še ne vidimo," je odgo-voril Matko.

Nato se je Zbiško, ki je smatral nadaljnje skrivanje, a celo tudi tiho govorjenje za odveč, obrnil in rekel:

"Ker gre cesta ob potoku in se zato večkrat zavije. Za-gledamo se nepričakovano, a to bo še bolje."

"Pa nekako veselo pojo!" je ponovil Čeh.

Nemci res niso peli pobož-nih pesmi, kar se je lahko

razbralo že iz napeva. Poslu-šalci so tudi lahko razločili, da ne poje več kakor nekoliko ljudi, a vsi ponavljajo en sam izraz, in ta izraz se je razle-gal kakor grom po gozdu.

In tako so šli v smrt veselo in dobre volje.

"Kar kmalu jih ugledamo," je dejal Matko.

Tu se mu je na mah stemnil obraz in na njem se je pojavil nekak volčji izraz, zakaj nje-gova duša je bila trda in pol-na sovraštva, a vrh tega dot-lej še ni bil poplašal strela, ki ga je dobil takrat, ko se je bil odpravil s pismom Vitol-dove sestre k velikemu moj-stru, da bi rešil Zbiška.

Zato se je začelo sedaj v njem razburjati srce, a žeja po maščevanju ga je oblila kakor krop.

"Ne bo se dobro godilo tis-temu, ki se prvi sreča z njim," si je mislil Hlava, ko je pogle-dal na starega viteza.

Medtem je veter izrazilo prinesel krik, ki so ga vsi po-navljali v zboru: Tandaradei! Tandaradei! — in Čeh je

obenem zaslišal besede znane mu pesmi:

"Bi den rosen wol mac, Tandaradei! Merken wa mir'z houlet lac"

V tem hipu se je pesem pretrgala, ker se je po obeh straneh pota razleglo tako strašno in glasno krokanje, kakor bi v tem gozdnem kotu zborovala jata krokarjev. Nemci so osupnili, od kod se jih je toliko vzelo in čemu pri-hajajo vsi glasovi z zemlje, a ne od vrhov dreves. Prva vrsta vojščakov se je ravnokar pokazala na ovinku in obstala kakor vkopana ob pogledu na neznane nasproti stoječe jez-dece.

A Zbiško se je v istem hipu sklonil na sedlu, spodbodel konja z ostrogami in skočil: "Po njih!"

Za njim so skočili drugi. Z obeh strani gozda se je dvig-nil strašen krik žmujdzkih bojevnikov. Okoli dve sto ko-rakov je delilo Zbiškove ljudi od Nemcev, ki so, kakor bi tren-il, namerili gozd sulic proti

jezdecem, medtem ko so se dalje vrste obrnile z enako naglostjo s čelom proti obe-ma stranema gozda, da bi se branile pred napadi od strani. Poljski vitezi bi bili občudo-vali to spretnost, ako bi bili imeli čas za občudovanje in ako bi jih konji ne nosili v največjem diru proti blešče-čim se nastavljenim sulicam.

Na Zbiškovo srečo je bila nemška konjenica zadaj pri voze. Sicer je zdijala takoj k svoji pehoti; toda ker ni mogla predreti skozenjo, a je tudi ne obiti, je tudi ni mogla ubraniti pred prvim napadom. Vrh tega jo je obkolilo mrav-ljišče žmujdzinov, ki so se začeli usipati iz grmovja ka-kor razdražen roj os, katerih gnezdo pohodi z nogo nepaz-ljivi popotnik. Zbiško in nje-govi ljudje so se medtem uda-rili s pehoto.

A udarili so brez uspeha. Nemci so zabili zadnje konce težkih sulic in kopij v zemljo in jih držali tako ravno in krepko, da lahki žmujdzki konjiči tega zidu niso mogli

predreti. Matkov konj, ranjen s kopjem v golenico, se je vz-pel na zadnji nogi, a potem se je zaril z nozdrvmi v zemljo. Za hip je smrt zaplaval nad starim vitezom; toda ker je poznal vsak boj in bil spreten v vsaki prigodi, je potegnil nogi iz stremen in zgrabil s mogočno roko ostrino nemške

sulice, ki mu je bila tako v oporo, namesto da bi se mu bila zarila v prsi. Nato je pla-nil pokonci, skočil med konje, potegnil meč in začel besneti z njim med sulicami in kopji, kakor besni roparski jastreb nad jato dolgokljunih žerja-vov.

(Dalje prihodnjic)

VELIKA LJUBEZEN — Ko je tri leta stara Christine Townsend iz Ifielda, Calif., prvič videla malega belega zajčka, ji je bil tako všeč, da se ni mogla več ločiti od njega.

NEVARNE BRKE — Umetnik Salvador Dali v Pa-rizu je namestil na kip svoje glave namesto brk dve živi kači in z zanimanjem opazuje, kako tja pristojata.

Reporting from Washington

FRANCES P. BOLTON • Congressman, 22nd District, Ohio

COMPENSATION FOR SENECA

INDIANS. In the midst of the Civil Rights Debate last week the House took time out to pass H. R. 1794, a bill to partially compensate the Seneca Indians of New York and Pennsylvania for the loss of their lands which will be flooded by the construction of the Kinzua Dam in the Allegheny Indian Reservation. Although this legislation attracted little attention, it is vastly important to the 4200 Senecas who will be driven from their homes because the United States government broke the first treaty it ever made. The number assigned to this bill—H. R. 1794—is very appropriate for November 11, 1794 a treaty between the United States and the Seneca Nation, signed on behalf of George Washington, stated that these lands shall remain the property of the Seneca and Onandago Nations forever unless they shall voluntarily relinquish or dispose of them. But the treaty was broken and some two-thirds or 20,000 acres of their best land taken to be flooded by this dam.

H. R. 1794, which authorizes the payment of some \$20 million to the Senecas for the loss of their land, homes, barns, etc., was unanimously passed by the House. It was necessary that the bill be speeded along as it must be passed before the money can be included in the Appropriations bill which that Committee is now working on. It is my hope that the Senate will follow-through and that the funds will be provided so these truly wonderful people, who had lived in peace for these many years, will be relocated in new homes in adequate time.

PEACE CORPS

The Foreign Affairs Committee this past week authorized President Johnson's \$115 million request for the Peace Corps. This is \$19 million more than the Congress appropriated last year. However, the actual money for fiscal year 1965 must be appropriated later.

The Peace Corps now has almost

7,000 volunteers overseas in 46 countries involved in education, community development, cooperative movements, agriculture, health work, geology, public administration, engineering and other fields. Foreign demand has exceeded our capacity to supply qualified people. The increase of funds would permit an expansion of the volunteers to 14,000 by August 1965 without sacrificing quality. The competition has become very intense because there are almost 5,000 applicants per month.

The program is no longer just an American enterprise. The British have taken a growing interest in this type of assistance and today there are some 20,000 Britons working overseas. In many ways this voluntary service by individuals has become a symbol of what is best in people. If we as human beings have the capacity to break the atom, do we not have the capacity to break prejudice, poverty, illiteracy and famine? The first ingredient for success is human understanding and only individuals working together in programs such as the Peace Corps can provide that.

SOUTH EUCLID ACHIEVEMENT AWARD

It was a very gratifying moment for me the evening of February 4th to attend ceremonies when South Euclid was presented an Achievement Award as one of the top entries in its population category for the 1963 National Cleanest Town Achievement Award Contest. In winning this honor South Euclid did credit to the entire State of Ohio, as well as the Cleveland area. Honorable George J. Urban, Mayor of South Euclid and Mrs. Walter DePasquale, General Chairman of South Euclid's Clean Up-Paint Up-Fix Up Campaign were in Washing-ton to represent the city and receive the Achievement Award.

1892

1964

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 24. januarja 1964 nenadoma preminula naša ljubljena mama, stara mati in tašča

Angela Jeraj, prej LUNDER

Pokojna je bila rojena dne 17. maja 1892 v vasi Velike Lašče, Slovenija. Tam žalujejo za njo sestra Franciška Škulj s svojo družino, sestra Marija Rigler, polbrat Jože Rigler z družino in polestri Ana in Pavla Rigler.

Pogreb je bil dne 27. januarja 1964. Po skupni molitvi sv. rožnega venca je Rev. Jošt Martelanc blagoslovil truplo in opravil začetne žalne obrede. Iz pogrebnega zavoda smo mamoprepeljali v pogrebni spredu najprej v cerkev sv. Vida, nato pa na pokopališče Kalvarija. V cerkvi sv. Vida je Rev. Jošt Martelanc daroval pogrebno sv. mašo, na pokopališču ob grobu pa molil žalostinke in molitve za večno srečo pokojničine duše.

Iskreno se zahvalimo Rev. Joštu Martelancu za daritev sv. maše, za molitve in vso duhovno tolažbo. Od srca smo hvaležni Rev. Raymond Hobartu, ki je prihitel na dom in podelil mami sv. poslednje olje in zadnja tolažila sv. vere.

Naj prejmeta našo toplo zahvalo podružnica Ženske Zveze št. 25 in društvo Danica št. 11 EDZ. Članice teh društev so skupno molile sv. rožni venec za pokojno v nedeljo 26. januarja popoldne in pred začetkom pogrebnih slovesnosti v pogrebem zavodu. Zastopnici društev sta se ganljivo poslovili od pokojne sočlanice. Hvala jim za vse to, kakor tudi za dar za sv. mašo, za krasen venec in vso drugo počastitev pokojne.

Prav lepo se zahvalimo ljubim sosedom, ki so darovali in skupni sklad za sv. maše, cvetje in druge dobre namene, ki sta ga zbrali Mrs. Ana Svobol in Mrs. Betty Kukec. Hvala jim za to dobroto.

Mrs. Josephine Trunk, Mrs. Frances Klun in Mrs. Betty Kukec so za udeležence pripravile okrepčila po pogrebu. Najtopleje se jim zahvalimo.

Vam pa, preluba naša mama, bodi milostljiv Gospod življenja in smrti in sprejmi Vas med svoje izvoljene.

Do konca naših dni Vas bomo ohranili v spominu hvaležne ljubezni. Po Vaših navodilih živimo, delamo in molimo, da bi zaslužili veselo svidenje v srečni večnosti nad zvezdami.

Vaši žalujoči:

hčeri MRS. ANGELA SCHWARTZ in MRS. DOROTHY HOWARD

sin JOSEPH LUNDER in snaha ANNE

zeta LOUIS SCHWARTZ in HARRY HOWARD

vnuki in vnukinje: TIMOTHY in CYNTHIA HOWARD, Mrs. LORI SADD in PHILLIP LUNDER.

Cleveland, 24. februarja 1964.

NARAVNA UMETNOST

— Narava sama je ustvarila umetnino, ki jo vidimo na sliki. Steber z lučjo na vrhu v švicarski Ženevi je obdan z ledom in ledenimi svečami, ki "viharajo" v zraku.